

Jeg bliver nødt til at sige, at hvis ikke man også har tilknytningskravet, så virker det ikke. Der er jo intet, disse emsige forældre hellere ser, end at deres unge kommer en tur til hjemlandet og bliver gift der, lever nogle år der og får børn og så kommer tilbage til Danmark. Det er det, forældrene allerhelst vil have. Vi vil hjælpe de forældre, som ikke ønsker integration, ved at stille et 24-års-krav uden også at have et tilknytningskrav.

Det er tilknytningskravet, der bevirker, at 24-års-reglen hjælper og sikrer, at de unge selv kan vælge. De unge, som er vokset op og har gået i danske skoler og er blevet mere danske, end deres forældre aner, og som derfor kommer i frygtelige problemer, når hele familiens pres får dem til at indgå et ægteskab, som de ikke selv har valgt. Tingene hænger sammen. Det er en illusion at sige, at man kan løse problemerne i Danmark ved blot at forbedre integrationen. Det er en illusion at tro, at man ikke også er nødt til at se på tilstrømningen og stille nogle krav, sådan som vi her foreslår.

Så tør jeg måske tilføje, at hvis det hele kan klares med integrationen, hvad er så grunden til, at tilstanden, når det gælder integrationen, er blevet værre og værre? Jeg tror ikke, det er, fordi den tidligere regering havde ond vilje, men fordi den ikke kunne enes om at gøre noget som helst ved det. Men det kan et flertal altså nu, og så gør vi det. Så vil vi gerne bevise i handling, at det er det, der hjælper på integrationsproblemerne eller i hvert fald kraftigt medvirker dertil.

Fru Pia Kjærsgaard brugte udtrykket: Tilstrømningen skal standses. Det har hun tidligere sagt, og det er et ærligt standpunkt. Det kan regeringen ikke leve op til. Vi siger, at tilstrømningen skal begrænses. Det samme gør den tyske regering med støtte fra partiet De Grønne. Det står allerførst i den nye tyske lov, at man nu vil have mulighed for at styre og begrænse tilstrømningen.

Jeg håber, at fru Pia Kjærsgaard trods alt foretrækker en begrænsning af tilstrømningen frem for, at tingene flyder videre, og derfor håber jeg på støtte til lovforslagene.

Hun savner noget om hjemsendelse og vistnok også noget om hjælp i nærområder. Jeg vil gerne give tilsagn om, at regeringen vil være særdeles aktiv på begge felter. Vi har en aftale med den jugoslaviske regering om, at nu tager Serbien og Montenegro sine egne borgere tilbage, og det vil ske her om et par måneder, og det

vil altså betyde, at flere hundrede, som ikke kan få asyl, nu langt om længe kan komme tilbage.

Kl. 14.55

Vi vil forsøge at indgå tilsvarende aftaler med så mange som muligt, og det er regeringens politik, at det både i Danmark og i andre EU-lande og i EU selv bør være sådan, at det er en selvfølgelig forudsætning for aftaler om bistand og om handel og andet, at de lande, vi indgår aftaler med, tager deres egne borgere tilbage, hvis de ikke kan få asyl i vore lande. Det skal vel at mærke være et solidarisk princip, så landene hjælper hinanden, således at det, hvis det drejer sig om et land, som Danmark ikke har samhandel med, også skal vedrøre samhandel med vore nabolande, hvis det land ikke vil tage sine egne borgere tilbage.

Jeg håber, at den danske kommissær, Poul Nielson, nu vil gøre noget ved det. For det ville han jo ikke, da han tiltrådte. Siden har han ændret mening. Men har han gjort noget ved det? Det vil jeg meget gerne som europaminister bore i. Jeg kan fortælle, at vi har drøftet det på et uformelt ministermøde, og samme sag vil blive drøftet igen den 13. september, når der er uformelt ministermøde i Danmark. Så vidt muligheden for hjemsendelse.

Med hensyn til hjælp i nærområder nå jeg give, jeg tror, at det var fru Pia Kjærsgaard, fuldstændig ret i, at hjælp i nærområder og dansk udviklingsbistand intet har med hinanden at gøre. Vi har jo hørt påstanden især af den tidligere udviklingsminister, der elskede at spørge, hvordan den daværende opposition kunne foreslå nedskæringer i udviklingshjælpen, samtidig med at den ville hjælpe flere i nærområderne? Hvorefter Dansk Flygtningehjælp kom ud med følgende budskab: De to ting har ikke noget med hinanden at gøre.

Flygtningehjælpen har siden sendt den nuværende regering et oplæg om, hvorledes man kunne omprioritere udviklingshjælpen, således at der blev en øget hjælp i nærområder, i flygtningeproducerende områder, som det hedder med et dårligt udtryk. Det vil regeringen gerne søge at iværksætte, således at der kan blive den sammenhæng, der hidtil ikke har været imellem udviklingsbistanden og hjælp i nærområder, så flere flygtninge kan hjælpes i nærområderne, dér, hvor 95 pct. af dem, og vel at mærke de 95 pct. dårligst stillede, befinder sig.

Så vil jeg blot til fru Pia Kjærsgaard sige, at jeg godt har hørt, at jeg er refereret for at sige, at det slet ikke var regeringens formål at begrænse